

BILAG I
PRODUKTRESUMÉ

1. LÆGEMIDLETS NAVN

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord 50 mg/850 mg filmovertrukne tabletter
Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord 50 mg/1.000 mg filmovertrukne tabletter

2. KVALITATIV OG KVANTITATIV SAMMENSÆTNING

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord 50 mg/850 mg filmovertrukne tabletter
Hver tablet indeholder sitagliptinhydrochloridmonohydrat svarende til 50 mg sitagliptin og 850 mg metforminhydrochlorid.

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord 50 mg/1.000 mg filmovertrukne tabletter
Hver tablet indeholder sitagliptinhydrochloridmonohydrat svarende til 50 mg sitagliptin og 1.000 mg metforminhydrochlorid.

Alle hjælpestoffer er anført under pkt. 6.1.

3. LÆGEMIDDELFORM

Filmovertrukken tablet

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord 50 mg/850 mg filmovertrukne tabletter
Lyserrød, kapselformet, filmovertrukken tablet præget med 'SM2' på den ene side og glat på den anden side. Dimension: 20×10 mm.

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord 50 mg/1.000 mg filmovertrukne tabletter
Rød, kapselformet, filmovertrukken tablet præget med 'SM3' på den ene side og glat på den anden side. Dimension: Længde: 21×10 mm.

4. KLINISKE OPLYSNINGER

4.1 Terapeutiske indikationer

Til voksne patienter med type 2-diabetes mellitus:

Det er indiceret som supplement til diæt og motion til forbedring af den glykæmiske kontrol hos patienter, der ikke er tilstrækkeligt kontrolleret på den maksimalt tolererede dosis metformin alene eller hos de patienter, som allerede er i behandling med en kombination af sitagliptin og metformin.

Det er indiceret i kombination med et sulfonylurinstof (dvs. triple kombinationsbehandling) som supplement til diæt og motion hos patienter, der ikke er tilstrækkeligt kontrolleret på den maksimalt tolererede dosis metformin og sulfonylurinstof.

Det er indiceret som triple kombinationsbehandling sammen med en peroxisom proliferator-aktiveret receptor-gamma (PPAR γ)-agonist (dvs. et glitazon) som supplement til diæt og motion hos patienter, der ikke er tilstrækkeligt kontrolleret på den maksimalt tolererede dosis metformin og en PPAR γ -agonist.

Det er også indiceret som tillægsbehandling til insulin (dvs. triple kombinationsbehandling) som supplement til diæt og motion til forbedring af den glykæmiske kontrol hos patienter, når stabil dosering af insulin og metformin alene ikke giver tilstrækkelig glykæmisk kontrol.

4.2 Dosering og administration

Dosering

Doseringen af antihyperglykæmisk behandling med sitagliptin/metformin-hydrochlorid skal individualiseres på basis af patientens aktuelle regime, effektivitet og tolerabilitet, uden at den maksimale anbefalede daglige dosis på 100 mg sitagliptin overskrides.

Voksne med normal nyrefunktion (GFR \geq 90 ml/min)

Til patienter, der ikke er tilstrækkeligt kontrolleret på maksimal tolereret dosis af metformin-monoterapi

Til patienter, der ikke er tilstrækkeligt kontrolleret på metformin alene, skal den normale startdosis doseres som 50 mg sitagliptin to gange dagligt (100 mg i alt pr. dag) plus den dosis metformin, som allerede tages.

Til patienter, der skifter fra samtidig administration af sitagliptin og metformin

Til patienter, der skifter fra samtidig administration af sitagliptin og metformin, skal sitagliptin/metformin-hydrochlorid initieres med den dosis af sitagliptin og metformin, som allerede tages.

Til patienter, der ikke er tilstrækkeligt kontrolleret på dual kombinationsbehandling med den maksimalt tolererede dosis af metformin og et sulfonylurinstof

Dosis skal doseres som sitagliptin 50 mg to gange dagligt (100 mg i alt pr. dag), og metformin skal gives i en dosis svarende til den, som allerede tages. Når sitagliptin/metformin-hydrochlorid anvendes i kombination med et sulfonylurinstof kan en lavere dosis sulfonylurinstof være nødvendig for at reducere risikoen for hypoglykæmi (se pkt. 4.4).

Til patienter, der ikke er tilstrækkeligt kontrolleret på dual kombinationsbehandling med den maksimalt tolererede dosis af metformin og en PPAR γ -agonist

Dosis skal doseres som sitagliptin 50 mg to gange dagligt (100 mg i alt pr. dag), og metformin skal gives i en dosis svarende til den, som allerede tages.

Til patienter, der ikke er tilstrækkeligt kontrolleret på dual kombinationsbehandling med insulin og den maksimalt tolererede dosis af metformin

Dosis skal doseres som sitagliptin 50 mg to gange dagligt (100 mg i alt pr. dag), og metformin skal gives i en dosis svarende til den, som allerede tages. Når sitagliptin/metformin-hydrochlorid anvendes sammen med insulin, kan det være nødvendigt at nedsætte insulin dosis for at reducere risikoen for hypoglykæmi (se pkt. 4.4).

Til de forskellige metformindoser findes sitagliptin/metformin-hydrochlorid i styrker på 50 mg sitagliptin og 850 mg metforminhydrochlorid eller 1.000 mg metforminhydrochlorid.

Patienterne skal fortsætte med den anbefalede diæt med et hensigtsmæssigt indtag af kulhydrater i løbet af dagen.

Særlige populationer

Nedsat nyrefunktion

Dosisjustering er ikke nødvendig hos patienter med let nedsat nyrefunktion (glomerulær filtrationsrate [GFR] \geq 60 ml/min). GFR skal bestemmes, inden behandling med metforminholdige præparater iværksættes og derefter mindst én gang om året. Hos patienter med øget risiko for yderligere progression af nyreinsufficiens og hos ældre skal nyrefunktionen vurderes oftere, fx hver 3. til 6. måned.

Den maksimale daglige metformindosis skal helst fordeles på 2-3 doser. Faktorer, som kan øge risikoen for laktacidose (se pkt. 4.4), skal gennemgås, inden påbegyndelse af metforminbehandling overvejes hos patienter med GFR <60 ml/min.

Hvis der ikke findes en passende styrke af sitagliptin/metformin-hydrochlorid, skal enkeltstofferne anvendes enkeltvist i stedet for fastdosis-kombinationen.

| GFR ml/min | Metformin | Sitagliptin |
|------------|---|--|
| 60-89 | Den maksimale daglige dosis er 3.000 mg. Dosisreduktion kan overvejes i forbindelse med tiltagende nedsættelse af nyrefunktionen. | Den maksimale daglige dosis er 100 mg. |
| 45-59 | Den maksimale daglige dosis er 2.000 mg. Startdosis er højst halvdelen af den maksimale dosis. | Den maksimale daglige dosis er 100 mg. |
| 30-44 | Den maksimale daglige dosis er 1.000 mg. Startdosis er højst halvdelen af den maksimale dosis. | Den maksimale daglige dosis er 50 mg. |
| < 30 | Metformin er kontraindiceret. | Den maksimale daglige dosis er 25 mg. |

Nedsat leverfunktion

Sitagliptin/metformin-hydrochlorid må ikke anvendes til patienter med nedsat leverfunktion (se pkt. 5.2).

Ældre

Da metformin og sitagliptin udskilles via nyrerne, skal sitagliptin/metformin-hydrochlorid anvendes med forsigtighed, efterhånden som alderen stiger. Monitorering af nyrefunktionen er nødvendig for at forhindre metformin-associeret laktacidose, især hos ældre (se pkt. 4.3 og 4.4).

Pædiatrisk population

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord må ikke anvendes til børn og unge i alderen 10 til 17 år på grund af utilstrækkelig virkning. De foreliggende data er beskrevet i pkt. 4.8, 5.1 og 5.2.

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord er ikke undersøgt hos pædiatriske patienter under 10 år.

Administration

Oral anvendelse.

Sitagliptin/metformin-hydrochlorid skal gives to gange dagligt sammen med måltider for at reducere de gastrointestinale bivirkninger, der er forbundet med metformin.

4.3 Kontraindikationer

Sitagliptin/metformin-hydrochlorid er kontraindiceret til patienter med:

- Overfølsomhed over for de aktive stoffer eller over for et eller flere af hjælpestofferne anført i pkt. 6.1 (se pkt. 4.4 og 4.8)
- Enhver type af akut metabolisk acidose (såsom laktacidose, diabetisk ketoacidose)
- Diabetisk prækoma
- Svær nyreinsufficiens (GFR <30 ml/min) (se pkt. 4.4).
- Akutte tilstande med risiko for ændring af nyrefunktionen såsom:
 - Dehydrering
 - Svær infektion
 - Chok
 - Intravaskulær administration af jodholdige kontraststoffer (se pkt. 4.4)
- Akut eller kronisk sygdom, der kan forårsage vævshypoksi såsom:
 - Hjerter- eller respirationssvigt,
 - Nyligt myokardieinfarkt
 - Chok

- Leverinsufficiens
- Akut alkoholforgiftning, alkoholisme
- Amning.

4.4 Særlige advarsler og forsigtighedsregler vedrørende brugen

Generelt

Sitagliptin/metformin-hydrochlorid må ikke anvendes til patienter med type 1-diabetes og må ikke anvendes til behandling af diabetisk ketoacidose.

Akut pankreatitis

Brug af DPP-4-hæmmere er sat i forbindelse med en risiko for udvikling af akut pankreatitis. Patienterne skal informeres om de karakteristiske symptomer for akut pankreatitis: vedvarende svære mavesmerter. Resolution af pankreatitis er set efter seponering af sitagliptin (med eller uden understøttende behandling), men der er indberettet meget sjældne tilfælde af nekrotiserende eller hæmoragisk pankreatitis og/eller død. Hvis der er mistanke om pankreatitis, skal sitagliptin/metformin-hydrochlorid og andre potentielt suspekte lægemidler seponeres, og hvis mistanken om akut pankreatitis bekræftes, må behandlingen med sitagliptin/metformin-hydrochlorid ikke genoptages. Der skal udvises forsigtighed hos patienter med pankreatitis i anamnesen.

Laktacidose

Laktacidose er en sjælden, men alvorlig metabolisk komplikation, som oftest indtræder ved akut forværring af nyrefunktionen eller ved kardiopulmonal sygdom eller sepsis. Ved akut forværring af nyrefunktionen akkumuleres metformin, hvilket øger risikoen for laktacidose.

I tilfælde af dehydrering (svær opkastning, diarré, feber eller nedsat væskeindtagelse) skal metforminbehandlingen afbrydes midlertidigt, og kontakt til læge tilrådes.

Lægemidler, som kan medføre akut nedsættelse af nyrefunktionen (såsom antihypertensiva, diuretika og NSAID'er), bør opstartes med forsigtighed hos patienter i behandling med metformin. Andre risikofaktorer for laktacidose omfatter stort alkoholforbrug, leverinsufficiens, utilstrækkeligt kontrolleret diabetes, ketose, langvarig faste og enhver tilstand forbundet med hypoksi såvel som samtidig brug af lægemidler, der kan forårsage laktacidose (se pkt. 4.3 og 4.5).

Patienter og/eller omsorgspersoner skal informeres om risikoen for laktacidose. Laktacidose er kendetegnet ved acidotisk dyspnø, abdominalsmerter, muskelkramper, asteni og hypotermi efterfulgt af koma. I tilfælde af mistanke om symptomer skal patienten stoppe med at tage metformin og omgående søge lægehjælp. Diagnostiske laboratoriefund er nedsat pH i blodet (<7,35), forhøjet laktatniveau i blodet (>5 mmol/l) samt øget anion-gap og laktat/pyruvat-ratio.

Nyrefunktion

GFR skal vurderes inden behandlingsstart og regelmæssigt derefter (se pkt. 4.2).

Sitagliptin/metformin-hydrochlorid er kontraindiceret hos patienter med GFR <30 ml/min, og behandlingen skal afbrydes midlertidigt ved tilstedeværelse af tilstande, der potentielt kan påvirke nyrefunktionen (se pkt. 4.3).

Hypoglykæmi

Patienter, der får sitagliptin/metformin-hydrochlorid sammen med et sulfonylurinstof eller sammen med insulin, har øget risiko for at få hypoglykæmi. Derfor kan det være nødvendigt at reducere dosis af sulfonylurinstof eller insulin.

Overfølsomhedsreaktioner

Efter markedsføring er der blevet rapporteret om alvorlige overfølsomhedsreaktioner hos patienter, der er blevet behandlet med sitagliptin. Disse reaktioner omfatter anafylaksi, angioødem og eksfoliative hudsygdomme, herunder Stevens-Johnsons syndrom. Disse reaktioner startede inden for de første 3 måneder efter initiering af behandling med sitagliptin, hvor enkelte rapporter forekom efter første dosis. Hvis der er mistanke om en overfølsomhedsreaktion, bør sitagliptin/metformin-hydrochlorid

seponeres, andre mulige årsager til hændelsen vurderes, og alternativ diabetesbehandling igangsættes (se pkt. 4.8).

Bulløs pemfigoid

Efter markedsføring er der indberetninger om bulløs pemfigoid hos patienter, der tog DPP-4-hæmmere, heriblandt sitagliptin. Hvis der er mistanke om bulløs pemfigoid, skal sitagliptin/metformin-hydrochlorid seponeres.

Kirurgiske indgreb

Sitagliptin/metformin-hydrochlorid skal seponeres på tidspunktet for kirurgi under generel, spinal eller epidural anæstesi.

Behandlingen må tidligst genoptages 48 timer efter kirurgi eller genoptagelse af oral ernæring og under forudsætning af, at nyrefunktionen er blevet revurderet og fundet stabil.

Administration af jodholdigt kontrastmiddel

Intravaskulær administration af jodholdige kontrastmidler kan medføre kontrastinduceret nefropati, hvilket kan resultere i akkumulation af metformin og en øget risiko for laktacidose.

Sitagliptin/metformin-hydrochlorid skal seponeres forud for eller på tidspunktet for en billeddiagnostisk procedure og først genoptages efter mindst 48 timer, forudsat at nyrefunktionen er blevet revurderet og fundet stabil (se pkt. 4.3 og 4.5).

Ændring i klinisk status hos patienter med tidligere velbehandlet type 2-diabetes

En patient med type 2-diabetes, der tidligere var velbehandlet på sitagliptin/metformin-hydrochlorid, og som udvikler unormale laboratorieværdier eller klinisk sygdom (især vagt eller uklart defineret sygdom) bør evalueres hurtigt med henblik på tegn på ketoacidose eller laktacidose. Evaluering skal omfatte måling af serumelektrolytter og ketoner, blodglucose og hvis indiceret, blod-pH, laktat, pyruvat og metforminkoncentration. Hvis acidose i en eller anden form forekommer, skal behandlingen stoppes omgående, og andre hensigtsmæssige og korrigerende handlinger initieres.

Natrium

Dette lægemiddel indeholder mindre end 1 mmol natrium (23 mg) pr. tablet, dvs. det er i det væsentlige natriumfrit.

4.5 Interaktion med andre lægemidler og andre former for interaktion

Samtidig administration af multiple doser af sitagliptin (50 mg to gange dagligt) og metformin (1.000 mg to gange dagligt) ændrede ikke hverken sitagliptins eller metformins farmakokinetik betydeligt hos patienter med type 2-diabetes.

Der er ikke udført farmakokinetiske interaktionsundersøgelser med sitagliptin/metformin-hydrochlorid, men sådanne undersøgelser er udført med de enkelte aktive stoffer, sitagliptin og metformin.

Samtidig brug frarådes

Alkohol

Alkoholintoksikation er forbundet med en øget risiko for laktacidose, især i tilfælde af faste, fejlernæring eller leverinsufficiens.

Jodholdige kontrastmidler

Sitagliptin/metformin-hydrochlorid skal seponeres forud for eller på tidspunktet for en billeddiagnostisk procedure og først genoptages efter mindst 48 timer, forudsat at nyrefunktionen er blevet revurderet og fundet stabil (se pkt. 4.3 og 4.4).

Kombinationer, som kræver forholdsregler ved brug:

Visse lægemidler kan påvirke nyrefunktionen negativt, hvilket kan øge risikoen for laktacidose, fx NSAID'er, herunder selektive cyklooxygenase (COX) II-hæmmere, ACE-hæmmere, angiotensin II-

receptorantagonister og diuretika, især loop-diuretika. Ved initiering eller brug af sådanne præparater i kombination med metformin skal nyrefunktionen monitoreres tæt.

Samtidig anvendelse af lægemidler, der påvirker det fælles tubulære transportsystem involveret i den renale elimination af metformin (fx organisk kationtransportør-2 [OCT2] / multidrug og toksin ekstrusion [MATE]-hæmmere såsom ranolazin, vandetanib, dolutegravir og cimetidin), kan øge den systemiske eksponering for metformin og kan øge risikoen for laktacidose. Overvej fordele og risici ved samtidig anvendelse. Tæt monitorering af glykæmisk kontrol, dosisjustering inden for det anbefalede dosisområde samt ændring af diabetesbehandlingen skal overvejes, når sådanne lægemidler administreres samtidigt.

Glukokortikoider (givet systemisk og lokalt), beta-2-agonister og diuretika har en selvstændig hyperglykæmisk virkning. Patienten skal oplyses herom, og monitorering af blodglucose skal udføres hyppigere især ved start af behandling med sådanne lægemidler. Hvis det er nødvendigt, skal doseringen af det antihyperglykæmiske lægemiddel justeres under behandling med det andet lægemiddel og ved seponering af dette.

ACE-hæmmere sænker blodglucoseniveaue. Hvis det er nødvendigt, skal doseringen af det antihyperglykæmiske lægemiddel justeres under behandling med det andet lægemiddel og ved seponering af dette.

Andre lægemidlers indvirkning på sitagliptin

In vitro og kliniske data, som er beskrevet nedenfor, tyder på, at risikoen for interaktioner af klinisk betydning mellem lægemidler, der administreres samtidigt, er lav.

In vitro-undersøgelser tyder på, at CYP3A4 primært er ansvarlig for sitagliptins begrænsede metabolisme, og at CYP2C8 medvirker hertil. Hos patienter med normal nyrefunktion spiller metabolisme, heriblandt metabolismen via CYP3A4, kun en lille rolle i sitagliptin-clearance. Metabolisme kan derimod spille en mere betydningsfuld rolle ved eliminationen af sitagliptin ved svær nyreinsufficiens eller nyresygdom i slutstadiet (ESRD). Derfor kan potente CYP3A4-hæmmere (dvs. ketoconazol, itraconazol, ritonavir, clarithromycin) muligvis ændre sitagliptins farmakokinetik hos patienter med svær nyreinsufficiens eller ESRD. Virkningen af potente CYP3A4-hæmmere hos patienter med nyreinsufficiens er ikke vurderet i en klinisk undersøgelse.

In vitro-transportundersøgelser har vist, at sitagliptin er et substrat for p-glykoprotein og organisk aniontransporter-3 (OAT3). OAT3-medieret transport af sitagliptin hæmmes *in vitro* af probenecid, selvom risikoen for klinisk relevante interaktioner anses for at være lav. Samtidig administration af OAT3-hæmmere er ikke vurderet *in vivo*.

Ciclosporin: Der er udført en undersøgelse til vurdering af ciclosporins (en potent hæmmer af p-glykoprotein) virkning på sitagliptins farmakokinetik. Samtidig administration af en enkelt oral 100 mg dosis sitagliptin og en enkelt oral 600 mg dosis ciclosporin øgede sitagliptins AUC og C_{\max} med hhv. ca. 29 % og 68 %. Disse ændringer i sitagliptins farmakokinetik blev ikke vurderet til at have klinisk relevans. Sitagliptins renale clearance ændredes ikke betydeligt. Der forventes derfor ingen betydende interaktioner med andre p-glykoproteinhæmmere.

Sitagliptins indvirkning på andre lægemidler

Digoxin: Sitagliptin havde en lille virkning på digoxinkoncentrationen i plasma. Efter administration af 0,25 mg digoxin samtidig med 100 mg sitagliptin dagligt i 10 dage øgedes plasma AUC for digoxin gennemsnitligt med 11 % og plasma C_{\max} med gennemsnitligt 18 %. Der anbefales ingen dosisjustering af digoxin. Patienter med risiko for digoxinforgiftning bør dog monitoreres for dette, når sitagliptin og digoxin administreres samtidigt.

In vitro-data tyder på, at sitagliptin hverken hæmmer eller inducerer CYP450-isoenzymet. I kliniske undersøgelser ændrede sitagliptin ikke farmakokinetikken for metformin, glyburid, simvastatin,

rosiglitazon, warfarin eller orale kontraceptiva betydeligt. Dette giver *in vivo* evidens for lav tilbøjelighed til at forårsage interaktion med substrater for CYP3A4, CYP2C8, CYP2C9 og organisk kationtransportør (OCT). Sitagliptin kan være en svag hæmmer af p-glykoprotein *in vivo*.

4.6 Fertilitet, graviditet og amning

Graviditet

Der er ingen eller utilstrækkelige data fra anvendelse af sitagliptin til gravide kvinder. Dyreforsøg har påvist reproduktionstoksicitet ved høje doser sitagliptin (se pkt. 5.3).

En begrænset mængde data antyder, at anvendelse af metformin til gravide kvinder ikke er forbundet med øget risiko for medfødte misdannelser. Dyreforsøg med metformin viser ikke skadelige virkninger for graviditet, embryoets eller fostrets udvikling, fødslen eller den postnatale udvikling (se pkt. 5.3).

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord må ikke anvendes under graviditet. Hvis en patient ønsker at blive gravid eller der opstår graviditet, skal behandlingen seponeres, og patienten skal skifte til insulinbehandling hurtigst muligt.

Amning

Der er ikke udført undersøgelser på diegivende dyr med de kombinerede aktive stoffer i dette lægemiddel. I undersøgelser med de individuelle aktive stoffer udskilles både sitagliptin og metformin i mælken hos diegivende rotter. Metformin udskilles i små mængder i human mælk. Det er ukendt, om sitagliptin udskilles i human mælk. Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord må derfor ikke anvendes til kvinder, der ammer (se pkt. 4.3).

Fertilitet

Data fra dyreforsøg viser ingen virkning af sitagliptinbehandling på fertiliteten hos hanner og hunner. Der findes ikke humane data.

4.7 Virkning på evnen til at føre motorkøretøj og betjene maskiner

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord påvirker ikke eller kun i ubetydelig grad evnen til at føre motorkøretøj og betjene maskiner. Ved kørsel og betjening af maskiner skal der dog tages hensyn til, at der er indberettet svimmelhed og søvnighed med sitagliptin.

Desuden skal patienter advares om risikoen for hypoglykæmi, når sitagliptin/metformin-hydrochlorid anvendes sammen med et sulfonylurinstof eller sammen med insulin.

4.8 Bivirkninger

Opsummering af sikkerhedsprofilen

Der er ikke udført behandlingsmæssige kliniske undersøgelser med sitagliptin/metformin-hydrochlorid-tabletter, men bioækvivalensen af sitagliptin/metformin-hydrochlorid er blevet påvist, når det gives sammen med sitagliptin og metformin (se pkt. 5.2). Alvorlige bivirkninger herunder pankreatitis og overfølsomhedsreaktioner er rapporteret. Der er blevet rapporteret om hypoglykæmi i kombination med sulfonylurinstof (13,8 %) og insulin (10,9 %).

Skematisk oversigt over bivirkninger

Sitagliptin og metformin

Bivirkningerne ses nedenfor som MedDRA-termer inddelt i systemorganklasse og absolut hyppighed (tabel 1). Hyppigheder er defineret som meget almindelig ($\geq 1/10$), almindelig ($\geq 1/100$ til $< 1/10$), ikke almindelig ($\geq 1/1.000$ til $< 1/100$), sjældent ($\geq 1/10.000$ til $< 1/1.000$), meget sjældent ($< 1/10.000$), ikke kendt (kan ikke estimeres ud fra forhåndenværende data).

Tabel 1: Hyppigheden af bivirkninger identificeret i placebokontrollerede kliniske undersøgelser med sitagliptin og metformin-monoterapi og efter markedsføring

| Bivirkning | Bivirkningshyppighed |
|--|-----------------------------|
| Blod og lymfesystem | |
| Trombocytopeni | Sjælden |
| Immunsystemet | |
| Overfølsomhedsreaktioner herunder anafylaktiske reaktioner ^{*,†} | Hyppighed ikke kendt |
| Metabolisme og ernæring | |
| Hypoglykæmi [†] | Almindelig |
| Nervesystemet | |
| Somnolens | Ikke almindelig |
| Luftveje, thorax og mediastinum | |
| Interstitiel lungesygdom [*] | Hyppighed ikke kendt |
| Mave-tarm-kanalen | |
| Diarré | Ikke almindelig |
| Kvalme | Almindelig |
| Flatulens | Almindelig |
| Obstipation | Ikke almindelig |
| Øvre abdominalsmerter | Ikke almindelig |
| opkastning | Almindelig |
| Akut pankreatitis ^{*,†,‡} | Hyppighed ikke kendt |
| Dødelig og ikke-dødelig hæmoragisk og nekrotiserende pankreatitis ^{*,†} | Hyppighed ikke kendt |
| Hud og subkutane væv | |
| Pruritus [*] | Ikke almindelig |
| Angioødem ^{*,†} | Hyppighed ikke kendt |
| Udslæt ^{*,†} | Hyppighed ikke kendt |
| Urticaria ^{*,†} | Hyppighed ikke kendt |
| Kutan vaskulitis ^{*,†} | Hyppighed ikke kendt |
| Eksfoliative hudsygdomme herunder Stevens- Johnsons syndrom ^{*,†} | Hyppighed ikke kendt |
| Bulløs pemfigoid [*] | Hyppighed ikke kendt |
| Knogler, led, muskler og bindevæv | |
| Artralgi [*] | Hyppighed ikke kendt |
| Myalgi [*] | Hyppighed ikke kendt |
| Ekstremitetssmerter [*] | Hyppighed ikke kendt |
| Rygsmerte [*] | Hyppighed ikke kendt |
| Artropati [*] | Hyppighed ikke kendt |
| Nyrer og urinveje | |
| Nedsat nyrefunktion [*] | Hyppighed ikke kendt |
| Akut nyresvigt [*] | Hyppighed ikke kendt |

* Bivirkninger identificeret ved bivirkningsovervågning efter markedsføring.

† Se pkt. 4.4.

‡ Se det kardiovaskulære sikkerhedsstudie *TECOS* nedenfor.

Beskrivelse af udvalgte bivirkninger

Nogle bivirkninger blev observeret hyppigere i undersøgelser med sitagliptin i kombination med metformin og andre antidiabetika end i undersøgelser med sitagliptin og metformin-monoterapi. Disse omfattede hypoglykæmi (hyppighed: meget almindelig med sulfonylurinstoffer eller insulin), obstipation (almindelig med sulfonylurinstoffer), perifert ødem (almindelig med pioglitazon) og hovedpine og mundtørhed (ikke almindelig med insulin).

Sitagliptin

I monoterapiundersøgelser af sitagliptin 100 mg en gang dagligt alene sammenlignet med placebo er der indberettet om følgende bivirkninger: Hovedpine, hypoglykæmi, obstipation og svimmelhed.

De bivirkninger, som forekom hos mindst 5 % af disse patienter, og som blev indberettet uanset kausal sammenhæng, omfattede øvre luftvejsinfektion og nasopharyngitis. Desuden er osteoarthritis og ekstremitetssmerter indberettet med hyppigheden ikke almindelig (>0,5 % højere hos de patienter, der fik sitagliptin, end i kontrolgruppen).

Metformin

Symptomer fra mave-tarm-kanalen blev indberettet med hyppigheden meget almindelig i kliniske undersøgelser og ved brug af metformin efter markedsføring. Symptomer fra mave-tarm-kanalen som kvalme, opkastning, diarré, mavesmerter og appetitløshed forekommer hyppigst i forbindelse med initiering af behandlingen og forsvinder spontant i de fleste tilfælde. Yderligere bivirkninger, der er associeret med metformin, omfatter metallisk smag i munden (almindelig); laktacidose, leverinsufficiens, hepatitis, urticaria, erythema og pruritus (meget sjælden). Langvarig behandling med metformin er blevet associeret med nedsat absorption af B₁₂-vitamin, som meget sjældent medfører klinisk signifikant B₁₂-vitaminmangel (fx megaloblastær anæmi). Hyppighedskategorier er baseret på oplysninger fra produktresuméer for metformin, der er tilgængelige i EU.

Pædiatrisk population

I kliniske forsøg med sitagliptin/metformin-hydrochlorid til pædiatriske patienter med type 2-diabetes mellitus i alderen 10 til 17 år var bivirkningsprofilen generelt sammenlignelig med den, der blev set hos voksne. Hos pædiatriske patienter, som fik eller som ikke fik insulin som baggrundsbehandling, blev sitagliptin forbundet med en øget risiko for hypoglykæmi.

Kardiovaskulært sikkerhedsstudie TECOS

TECOS-studiet (The Trial Evaluating Cardiovascular Outcomes with Sitagliptin) inkluderede 7.332 patienter, som blev behandlet med sitagliptin 100 mg dagligt (eller 50 mg dagligt, hvis eGFR ved baseline var ≥ 30 og < 50 ml/min/1,73 m²), og 7.339 patienter, som fik placebo, i intention to treat-populationen. Begge behandlinger blev givet som supplement til standardbehandling målrettet de regionale standarder for HbA_{1c} og kardiovaskulære risikofaktorer. Den samlede incidens af alvorlige bivirkninger hos patienter i sitagliptin-armen var den samme som hos patienter i placebo-armen.

I intention to treat-populationen var incidensen af svær hypoglykæmi blandt patienter, som fik insulin og/eller et sulfonylurinstof ved baseline, 2,7 % hos patienter i sitagliptin-armen og 2,5 % hos patienter i placebo-armen. Blandt patienter, som ikke fik insulin og/eller et sulfonylurinstof ved baseline, var incidensen af svær hypoglykæmi 1,0 % i sitagliptin-armen og 0,7 % i placebo-armen. Incidensen af bekræftede tilfælde af pankreatitis var 0,3 % i sitagliptin-armen og 0,2 % i placebo-armen.

Indberetning af formodede bivirkninger

Når lægemidlet er godkendt, er indberetning af formodede bivirkninger vigtig. Det muliggør løbende overvågning af benefit/risk-forholdet for lægemidlet. Sundhedspersoner anmodes om at indberette alle formodede bivirkninger via det nationale rapporteringssystem anført i [Appendiks V](#).

4.9 Overdosering

I kontrollerede kliniske forsøg med raske personer blev der administreret enkeltdoser på op til 800 mg sitagliptin. Minimale forlængelser af QTc-intervallet blev observeret i et forsøg med en 800 mg dosis

sitagliptin, men blev ikke anset for at være klinisk relevant. Der er ingen erfaring med doser over 800 mg i kliniske undersøgelser. I Fase-I flerdosisstudier blev der ikke observeret dosisrelaterede kliniske bivirkninger med sitagliptin ved doser op til 600 mg/dag i perioder op til 10 dage og 400 mg/dag i perioder op til 28 dage.

En stor overdosis metformin (eller samtidigt forekommende risiko for laktacidose) kan medføre laktacidose, som kræver akut lægehjælp og behandling på hospital. Den mest effektive måde at fjerne laktat og metformin på er ved hæmodialyse.

I kliniske studier blev ca. 13,5 % af dosis fjernet i løbet af en hæmodialysesession på 3-4 timer. Forlænget hæmodialyse kan overvejes, hvis det er klinisk hensigtsmæssigt. Det vides ikke, om sitagliptin er dialysérbart ved peritonealdialyse.

I tilfælde af overdosering er det hensigtsmæssigt at benytte de sædvanlige understøttende forholdsregler, fx fjerne uabsorberet materiale fra mave- og tarmkanalen, sørge for klinisk monitorering (heriblandt elektrokardiogram) og igangsætte understøttende behandling om nødvendigt.

5. FARMAKOLOGISKE EGENSKABER

5.0 Terapeutisk klassifikation

ATC-kode: A10BD07. Antidiabetika, kombinationer af orale blodglucosesænkende midler.

5.1 Farmakodynamiske egenskaber

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord er en kombination af to antihyperglykæmiske lægemidler med komplementære virkningsmekanismer til forbedring af glykæmisk kontrol hos patienter med type 2-diabetes: Sitagliptin, en dipeptidylpeptidase-4-hæmmer (DPP-4), og metforminhydrochlorid, der tilhører biguanidklassen.

Sitagliptin

Virkningsmekanisme

Sitagliptin er en oralt aktiv, potent og høj-selektiv hæmmer af DPP-4-enzymet til behandling af type 2-diabetes. DPP-4-hæmmerne er en klasse af præparater, der virker som inkretinhancers. Ved at hæmme DPP-4-enzymet øger sitagliptin niveauerne for de to kendte aktive inkretinhormoner, glucagonlignende peptid 1 (GLP-1) og glucoseafhængigt insulinotrop polypeptid (GIP). Inkretinerne er en del af et endogent system, som er involveret i den fysiologiske regulering af glucosehomøostase. Når blodglucosekoncentrationen er normal eller forhøjet, bevirker GLP-1 og GIP en øget insulinsyntese og frigørelse af insulin fra de pankreatiske betaceller. Desuden sænker GLP-1 glucagonsekretionen fra pankreatiske alfaceller, som fører til reduceret hepatisk glucoseproduktion. Når blodglucosekoncentrationen er lav, ses der ikke en stimulering af insulinfrigørelse og hæmning af glucagonsekretionen. Sitagliptin er en potent og høj-selektiv hæmmer af enzymet DPP-4 og hæmmer ikke de nært beslægtede enzymer DPP-8 eller DPP-9 ved terapeutiske koncentrationer. Sitagliptin adskiller sig i kemisk struktur og farmakologisk virkning fra GLP-1-analoger, insulin, sulfonylurinstoffer eller meglitinider, biguanider, peroxisom-proliferatoraktiverede receptorgammaagonister (PPAR γ), alfaglucosidasehæmmere og amylinanaloger.

I en to-dages undersøgelse med raske forsøgspersoner øgede sitagliptin alene den aktive GLP-1-koncentration, hvorimod metformin alene øgede den aktive og totale GLP-1-koncentration i tilsvarende grad. Samtidig administration af sitagliptin og metformin havde en additiv virkning på den aktive GLP-1-koncentration. Sitagliptin, men ikke metformin, øgede den aktive GIP-koncentration.

Klinisk virkning og sikkerhed

Sitagliptin forbedrede totalt set den glykæmiske kontrol, når det blev givet som monoterapi eller som kombinationsbehandling hos voksne patienter med type 2-diabetes.

I kliniske forsøg forbedrede sitagliptin som monoterapi den glykæmiske kontrol ved signifikant reduktion af hæmoglobin A_{1c} (HbA_{1c}) samt faste- og postprandial glucose. Reduktionen i faste-plasma-glucose (FPG) blev observeret efter 3 uger, det første tidspunkt hvor FPG blev målt. Incidensen af hypoglykæmi hos patienter, der blev behandlet med sitagliptin, var den samme som for placebo. Kropsvægten steg ikke i forhold til baseline ved behandling med sitagliptin. Forbedring af surrogatmarkører for betacellefunktionen, inklusive HOMA-β (homøostatisk modelvurdering af β-cellefunktionen), proinsulin/insulin-ratio samt resultater fra en frequently sampled meal tolerance test blev observeret.

Undersøgelser af sitagliptin i kombination med metformin

I en 24-ugers placebokontrolleret klinisk undersøgelse til vurdering af effekt og sikkerhed ved sitagliptin 100 mg en gang dagligt som supplement til metformin gav sitagliptin signifikant forbedring af glykæmiske parametre sammenlignet med placebo. Ændring i kropsvægt i forhold til baseline var den samme for patienter, der blev behandlet med sitagliptin i forhold til placebo. I denne undersøgelse var incidensen af hypoglykæmi den samme, som blev rapporteret for patienter, der var blevet behandlet med sitagliptin eller placebo.

I en 24-ugers placebokontrolleret faktoriel undersøgelse af initialbehandling gav sitagliptin 50 mg to gange dagligt i kombination med metformin (500 mg eller 1.000 mg to gange dagligt) en signifikant forbedring af glykæmiske parametre sammenlignet med begge former for monoterapi. Reduktionen i kropsvægt ved en kombination af sitagliptin og metformin var den samme som den, der blev observeret med metformin alene eller placebo. Der var ingen ændring i forhold til baseline for patienter, der fik sitagliptin alene. Incidensen af hypoglykæmi var den samme på tværs af behandlingsgrupperne.

Undersøgelse af sitagliptin i kombination med metformin og et sulfonylurinstof

En 24-ugers placebokontrolleret undersøgelse blev designet til at vurdere effekt og sikkerhed af sitagliptin (100 mg en gang dagligt) som supplement til glimepirid (alene eller i kombination med metformin). Sitagliptin som supplement til glimepirid og metformin gav signifikante forbedringer af glykæmiske parametre. Patienter, der blev behandlet med sitagliptin, havde en moderat vægtøgning (+1,1 kg) sammenlignet med de patienter, der fik placebo.

Undersøgelse af sitagliptin i kombination med metformin og en PPAR γ -agonist

Et 26-ugers placebokontrolleret studie blev designet til at evaluere sitagliptins virkning og sikkerhed (100 mg en gang dagligt) som supplement til kombinationen pioglitazon plus metformin. Sitagliptin som supplement til pioglitazon og metformin forbedrede de glykæmiske parametre signifikant. Ændring i kropsvægt i forhold til baseline var den samme for patienter, der blev behandlet med sitagliptin i forhold til placebo. Incidensen af hypoglykæmi var også den samme hos sitagliptinbehandlede og placebobehandlede patienter.

Undersøgelse af sitagliptin i kombination med metformin og insulin

En 24-ugers placebokontrolleret undersøgelse blev designet til at evaluere sitagliptins virkning og sikkerhed (100 mg en gang dagligt) som supplement til insulin (ved stabil dosis i mindst 10 uger) med eller uden metformin (mindst 1.500 mg). Hos patienter, der tog forblandet insulin, var den gennemsnitlige daglige dosis 70,9 E/dag. Hos patienter, der tog ikke-forblandet insulin (middellangtidsvirkende/langtidsvirkende), var den gennemsnitlige daglige dosis 44,3 E/dag. Data fra 73 % af de patienter, som tog metformin, fremgår af tabel 2. Tillæg af sitagliptin til insulin gav signifikante forbedringer i de glykæmiske parametre. Med hensyn til kropsvægt var der ingen ændring af betydning i forhold til baseline i nogen af grupperne.

Tabel 2: HbA_{1c}-resultater i placebokontrollerede undersøgelser af kombinationsbehandling med sitagliptin og metformin*

| Undersøgelse | Gennemsnitlig baseline HbA _{1c} (%) | Gennemsnitlig ændring fra baseline HbA _{1c} (%) | Placebo-korrigeret gennemsnitlig ændring i HbA _{1c} (%) (95 % CI) |
|---|--|--|--|
| Sitagliptin 100 mg en gang dagligt som supplement til metformin-behandling [%] (N=453) | 8,0 | -0,7 [†] | -0,7 ^{†,‡} (-0,8, -0,5) |
| Sitagliptin 100 mg en gang dagligt som supplement til glimepirid + metformin-behandling [%] (N=115) | 8,3 | -0,6 [†] | -0,9 ^{†,‡} (-1,1, -0,7) |
| Sitagliptin 100 mg en gang dagligt som supplement til igangværende behandling med pioglitazon + metformin [¶] (N= 152) | 8,8 | -1,2 [†] | -0,7 ^{†,‡} (-1,0, -0,5) |
| Sitagliptin 100 mg en gang dagligt som supplement til igangværende insulin- + metformin-behandling [%] (N= 223) | 8,7 | -0,7 [§] | -0,5 ^{§,‡} (-0,7, -0,4) |
| Initialbehandling (to gange dagligt) [%] : Sitagliptin 50 mg + metformin 500 mg (N=183) | 8,8 | -1,4 [†] | -1,6 ^{†,‡} (-1,8, -1,3) |
| Initialbehandling (to gange dagligt) [%] : Sitagliptin 50 mg + metformin 1.000 mg (N=178) | 8,8 | -1,9 [†] | -2,1 ^{†,‡} (-2,3, -1,8) |

* Population: alle behandlede patienter (analyse med henblik på behandling)

[†] Gennemsnit beregnet ved mindste kvadraters metode justeret for status for tidligere antihyperglykæmisk behandling og baseline-værdi

[‡] p<0,001 sammenlignet med placebo eller placebo + kombinationsbehandling

[%] HbA_{1c} (%) i 24. uge

[¶] HbA_{1c} (%) i 26. uge

[§] Gennemsnit beregnet ved mindste kvadraters metode justeret for anvendelse af insulin ved besøg 1 (forblandet versus ikke- forblandet [middellangtidsvirkende eller langtidsvirkende]) og baseline-værdi.

I en 52-ugers undersøgelse af virkning og sikkerhed af tillægsbehandling med sitagliptin 100 mg en gang dagligt eller glipizid (et sulfonylurinstof) til patienter med utilstrækkelig glykæmisk kontrol i metforminmonoterapi, var sitagliptin sammenlignelig med glipizid mht. reduktion af HbA_{1c} (-0,7% gennemsnitlig ændring i forhold til baseline i uge 52, med baseline-HbA_{1c} på ca. 7,5% i begge grupper). Den gennemsnitligt anvendte glipiziddosis i sammenligningsgruppen, var 10 mg dagligt, og ca. 40 % af patienterne havde behov for en glipiziddosis på ≤5 mg/dag i hele undersøgelsesperioden. Imidlertid ophørte flere patienter i sitagliptin gruppen end i glipizid gruppen med behandling på grund af manglende virkning. De patienter, der blev behandlet med sitagliptin, udviste et signifikant gennemsnitligt fald i kropsvægt i forhold til baseline sammenlignet med en signifikant vægtøgning hos patientgruppen, der fik glipizid (-1,5 versus +1,1 kg). I denne undersøgelse forbedredes proinsulin/insulinratioen, der er en markør for effektiviteten af insulinsyntese og -sekretion, med sitagliptin og forværredes med glipizidbehandling. Incidensen af hypoglykæmi i gruppen, som blev behandlet med sitagliptin, var signifikant lavere end i glipizid gruppen (4,9 % versus 32,0 %).

En 24-ugers placebokontrolleret undersøgelse med 660 patienter blev designet til at vurdere den insulinbesparende virkning og sikkerheden af sitagliptin (100 mg en gang dagligt) som supplement til insulin glargin med eller uden metformin (mindst 1.500 mg) under optrapning af insulinbehandling. Blandt de patienter, som tog metformin, var HbA_{1c} ved baseline 8,70 %, og insulindosis ved baseline var 37 IE/dag. Patienterne blev instrueret i at titrere deres dosis af insulin glargin på basis af fasteglucose fra fingerprikmålinger. Blandt de patienter, som tog metformin, var stigningen i uge 24 i daglig insulindosis 19 IE/dag hos de patienter, der blev behandlet med sitagliptin, og 24 IE/dag hos de patienter, der blev behandlet med placebo. Reduktionen i HbA_{1c} for de patienter, der blev behandlet med sitagliptin, metformin og insulin, var -1,35 % sammenlignet med -0,90 % for de patienter, der blev behandlet med placebo, metformin og insulin, en forskel på -0,45 % [95% konfidensinterval: -0,62; -0,29]. Incidensen af hypoglykæmi var 24,9 % for de patienter, der blev behandlet med sitagliptin, metformin og insulin, og 37,8 % for de patienter, der blev behandlet med placebo, metformin og insulin. Forskellen skyldtes hovedsageligt en højere procentdel af patienter i placebogruppen, som oplevede 3 eller flere episoder med hypoglykæmi (9,1 versus 19,8 %). Der var ingen forskel i incidensen af svær hypoglykæmi.

Metformin

Virkningsmekanisme

Metformin er et biguanid med antihyperglykæmisk virkning, som sænker både basal og postprandial plasmaglutose. Det stimulerer ikke insulinudskillelsen og medfører derfor ikke hypoglykæmi.

Metformin virker via tre mekanismer:

- ved reduktion af hepatisk glucoseproduktion gennem hæmning af glukoneogenese og glycogenolyse
- i musklerne, ved let øgning af følsomheden over for insulin, ved forbedring af perifer glucoseoptagelse og ved udnyttelse af glucose
- ved forsinkelse af intestinal glucoseabsorption.

Metformin stimulerer intracellulær glykogensyntese ved at indvirke på glykogensyntasen. Metformin øger transportkapaciteten for specifikke typer af membranglucosetransportører (GLUT-1 og GLUT-4).

Klinisk virkning og sikkerhed

Hos mennesker har metformin, uafhængigt af dets indvirkning på hyperglykæmi, gunstig indvirkning på lipidmetabolismen. Dette er påvist ved terapeutiske doser i kontrollerede, mellemlange eller langvarige kliniske undersøgelser: Metformin reducerer total kolesterol, LDL-kolesterol og triglyceridniveauerne.

Den prospektive, randomiserede undersøgelse (UKPDS) har fastslået den langvarige, gunstige virkning af intensiv blodglucosekontrol ved type 2-diabetes. Analyse af resultaterne for overvægtige patienter, der blev behandlet med metformin efter svigt af diæt alene, viste:

- signifikant reduktion af den absolutte risiko for diabetesrelaterede komplikationer i metformingruppen (29,8 bivirkninger/1.000 patientår) versus diæt alene (43,3 bivirkninger/1.000 patientår), $p=0,0023$, og versus den kombinerede sulfonylurinstof/insulinmonoterapigruppe (40,1 bivirkninger/1.000 patientår), $p=0,0034$
- signifikant reduktion af den absolutte risiko for diabetesrelateret mortalitet: Metformin 7,5 bivirkninger/1.000 patientår, diæt alene 12,7 bivirkninger/1.000 patientår, $p=0,017$
- signifikant reduktion af den absolutte risiko for total mortalitet: Metformin 13,5 bivirkninger/1.000 patientår versus diæt alene 20,6 bivirkninger/1.000 patientår, ($p=0,011$), og versus den kombinerede sulfonylurinstof/insulinmonoterapigruppe 18,9 bivirkninger/1.000 patientår ($p=0,021$)
- signifikant reduktion af den absolutte risiko for myokardieinfarkt: Metformin 11 bivirkninger/1.000 patientår, diæt alene 18 bivirkninger/1.000 patientår, ($p=0,01$)

TECOS var et randomiseret studie med 14.671 patienter i en intention to treat-population med HbA_{1c} $\geq 6,5$ til 8,0 % med påvist hjerte-kar-sygdom. Patienterne fik sitagliptin (7.332) 100 mg dagligt (eller

50 mg dagligt, hvis eGFR ved baseline var ≥ 30 og < 50 ml/min/1,73 m²) eller placebo (7.339) som supplement til standardbehandling målrettet de regionale standarder for HbA1c og kardiovaskulære risikofaktorer. Patienter med eGFR < 30 ml/min/1,73 m² blev ikke inkluderet i studiet. Studiepopulationen bestod af 2.004 patienter ≥ 75 år og 3.324 patienter med nedsat nyrefunktion (eGFR < 60 ml/min/1,73 m²).

I løbet af studiet var den samlede estimerede gennemsnitlige forskel (standardafvigelse (SD)) i HbA1c mellem sitagliptingruppen og placebogruppen 0,29 % (0,01), 95 % CI (-0,32; -0,27); p $< 0,001$.

Det primære kardiovaskulære endepunkt var sammensat af første forekomst af kardiovaskulær død, ikke-letal myokardieinfarkt, ikke-letal apopleksi eller hospitalsindlæggelse på grund af ustabil angina. Sekundære kardiovaskulære endepunkter bestod af første forekomst af kardiovaskulær død, ikke-letal myokardieinfarkt eller ikke-letal apopleksi samt første forekomst af de enkelte komponenter i det primære sammensatte endepunkt, død uanset årsag og hospitalsindlæggelse på grund af kongestivt hjertesvigt.

Med en median opfølgningstid på 3 år øgede sitagliptin som supplement til standardbehandling ikke risikoen for alvorlige kardiovaskulære bivirkninger (major adverse cardiovascular events - MACE) eller hospitalsindlæggelse på grund af hjertesvigt sammenlignet med standardbehandling uden sitagliptin hos patienter med type 2-diabetes (tabel 3).

Tabel 3. Hyppighed af sammensatte kardiovaskulære endepunkter og vigtige sekundære endepunkter

| | Sitagliptin 100 mg | | Placebo | | Hazard-ratio (95 % CI) | p-værdi [†] |
|---|--------------------|---------------------------------|--------------|---------------------------------|---------------------------|----------------------|
| | N (%) | Incidensrate pr. 100 patientår* | N (%) | Incidensrate pr. 100 patientår* | | |
| Analyse i intention-to-treat-populationen | | | | | | |
| Antal patienter | 7.332 | | 7.339 | | | |
| Primært sammensat endepunkt (Kardiovaskulær død, ikke-dødeligt myokardieinfarkt, ikke-dødelig apopleksi eller hospitalsindlæggelse pga. ustabil angina) | 839 (11,4) | 4,1 | 851 (11,6) | 4,2 | 0,98 (0,89–1,08) | $< 0,001$ |
| Sekundært sammensat endepunkt (Kardiovaskulær død, ikke-dødeligt myokardieinfarkt, ikke-dødelig apopleksi) | 745 (10,2) | 3,6 | 746 (10,2) | 3,6 | 0,99 (0,89–1,10) | $< 0,001$ |
| Sekundært resultat | | | | | | |
| Kardiovaskulær død | 380 (5,2) | 1,7 | 366 (5,0) | 1,7 | 1,03 (0,89–1,19) | 0,711 |
| Alle tilfælde af myokardieinfarkt (dødeligt og ikke-dødeligt) | 300 (4,1) | 1,4 | 316 (4,3) | 1,5 | 0,95 (0,81–1,11) | 0,487 |
| Alle tilfælde af apopleksi (letale og ikke-letale) | 178 (2,4) | 0,8 | 183 (2,5) | 0,9 | 0,97 (0,79–1,19) | 0,760 |

| | | | | | | |
|--|-----------|-----|-----------|-----|------------------|-------|
| Hospitalsindlæggelse pga. ustabil angina | 116 (1,6) | 0,5 | 129 (1,8) | 0,6 | 0,90 (0,70–1,16) | 0,419 |
| Død uanset årsag | 547 (7,5) | 2,5 | 537 (7,3) | 2,5 | 1,01 (0,90–1,14) | 0,875 |
| Hospitalsindlæggelse pga. hjertesvigt [‡] | 228 (3,1) | 1,1 | 229 (3,1) | 1,1 | 1,00 (0,83–1,20) | 0,983 |

* Incidensrate pr. 100 patientår er beregnet som $100 \times$ (samlet antal patienter med ≥ 1 hændelse i løbet af en egnet eksponeringsperiode pr. samlet antal patientår med opfølgning).

[†] Baseret på en Cox-model stratificeret ud fra region. For sammensatte endepunkter svarer p-værdierne til en test af noninferioritet, der tilstræber at vise, at *hazard-ratio* er mindre end 1,3. For alle andre endepunkter svarer p-værdierne til en test af forskellene i *hazard-ratio*.

[‡] Analysen af hospitalsindlæggelser pga. hjertesvigt blev justeret for hjertesvigt i anamnesen ved *baseline*.

Pædiatrisk population

Det Europæiske Lægemiddelagentur har dispenseret fra kravet om at fremlægge resultaterne af studier med sitagliptin/metformin-hydrochlorid i alle undergrupper af den pædiatriske population ved type 2-diabetes mellitus (se pkt. 4.2 for oplysninger om pædiatrisk anvendelse).

Sikkerheden og virkningen af tillægsbehandling med sitagliptin hos pædiatriske patienter i alderen 10 til 17 år med type 2-diabetes og utilstrækkelig glykæmisk kontrol på metformin med eller uden insulin blev vurderet i to studier i løbet af 54 uger. Tillæg af sitagliptin (administreret som sitagliptin + metformin eller sitagliptin + metformin depottabletter (XR)) blev sammenlignet med tillæg af placebo til metformin eller metformin XR.

Selvom der blev påvist en bedre (superior) reduktion i HbA1c for sitagliptin + metformin / sitagliptin + metformin XR i forhold til metformin ved uge 20 i den poolede analyse af disse to studier, var resultaterne fra de individuelle studier inkonsistente. Derudover blev der ikke observeret en bedre virkning for sitagliptin + metformin / sitagliptin + metformin XR sammenlignet med metformin ved uge 54. Derfor må sitagliptin/metformin-hydrochlorid ikke anvendes til pædiatriske patienter i alderen 10 til 17 år på grund af utilstrækkelig virkning (se pkt. 4.2 for oplysninger om pædiatrisk anvendelse).

5.2 Farmakokinetiske egenskaber

Sitagliptin/metformin-hydrochlorid

En bioækvivalensundersøgelse med raske forsøgspersoner viste, at sitagliptin/metformin-hydrochlorid kombinationstabletter er bioækvivalente med samtidig administration af sitagliptin og metforminhydrochlorid som individuelle tabletter.

Følgende redegørelser viser de farmakokinetiske egenskaber ved de enkelte aktive substanser i sitagliptin/metformin-hydrochlorid.

Sitagliptin

Absorption

Efter oral administration af en 100 mg dosis til raske forsøgspersoner absorberedes sitagliptin hurtigt. Peak-plasmakoncentrationer (median T_{max}) forekom 1-4 timer efter dosering, gennemsnitlig plasma-AUC for sitagliptin var $8,52 \mu M \cdot hr$, C_{max} var 950 nM. Sitagliptins absolutte biotilgængelighed er ca. 87 %. Eftersom samtidig administration af et fedtrigt måltid sammen med sitagliptin ikke havde nogen virkning på farmakokinetikken, kan sitagliptin administreres med eller uden mad.

Sitagliptins plasma-AUC steg proportionalt med dosis. Dosisproportionaliteten blev ikke fastslået for C_{max} og C_{24t} (C_{max} steg mere end dosisproportionalt og C_{24t} steg mindre end dosisproportionalt).

Fordeling

Det gennemsnitlige fordelingsvolumen ved steady state efter en enkelt intravenøs dosis på 100 mg sitagliptin til raske forsøgspersoner er ca. 198 l. Den fraktion af sitagliptin, som er reversibelt bundet til plasmaproteiner, er lav (38 %).

Biotransformation

Sitagliptin metaboliseres i mindre grad og elimineres primært uændret i urinen. Ca. 79 % af sitagliptin udskilles uændret i urinen.

Efter en [¹⁴C] oral sitagliptin-dosis udskiltes ca. 16 % af radioaktiviteten som sitagliptinmetabolitter. Seks metabolitter blev påvist på sporstofniveau og forventes ikke at bidrage til sitagliptins DPP-4-hæmmende aktivitet i plasma. *In vitro*-undersøgelser indikerede, at det enzym, der primært er ansvarlig for sitagliptins begrænsede metabolisering, er CYP3A4, med medvirken fra CYP2C8.

In vitro-data viste, at sitagliptin ikke er en hæmmer af CYP-isozymerne CYP3A4, 2C8, 2C9, 2D6, 1A2, 2C19 eller 2B6, og det inducerer ikke CYP3A4 og CYP1A2.

Elimination

Efter administration af en oral [¹⁴C] sitagliptindosis til raske forsøgspersoner elimineredes ca. 100 % af den administrerede radioaktivitet i fæces (13 %) eller urin (87 %) inden for en uge efter dosering. Den tilsyneladende terminale halveringstid ($t_{1/2}$) efter indgift af en 100 mg oral dosis sitagliptin var ca. 12,4 timer. Sitagliptin akkumuleres kun minimalt efter flere doser. Den renale clearance var ca. 350 ml/min.

Elimination af sitagliptin foregår primært via renal udskillelse og omfatter aktiv tubulær sekretion. Sitagliptin er et substrat for humant organisk aniontransporter-3 (hOAT-3), som kan være involveret i den renale elimination af sitagliptin. Den kliniske relevans af hOAT-3 i sitagliptin-transport er ikke fastslået. Sitagliptin er også et substrat for p-glykoprotein, som også kan være involveret i sitagliptins renale elimination. Ciclosporin, en p-glykoproteinhæmmer, reducerede dog ikke sitagliptins renale clearance. Sitagliptin er ikke et substrat for OCT2, OAT1 eller PEPT1/2 transportere. *In vitro* hæmmede sitagliptin ikke OAT3 (IC₅₀=160 µM) eller p-glykoprotein (op til 250 µM) medieret transport ved terapeutisk relevante plasmakoncentrationer. I en klinisk undersøgelse havde sitagliptin en lille effekt på digoxinkoncentrationerne i plasma, hvilket tyder på, at sitagliptin kan være en svag hæmmer af p-glykoprotein.

Patientkarakteristika

Sitagliptins farmakokinetik var generelt den samme hos raske personer som hos patienter med type 2-diabetes.

Nyreinsufficiens

I en åben undersøgelse med enkeltdosis blev farmakokinetikken for en reduceret dosis sitagliptin (50 mg) vurderet hos patienter med varierende grader af kronisk nyreinsufficiens sammenlignet med normale raske kontrolpersoner. Undersøgelsen omfattede patienter med let, moderat og svær nyreinsufficiens samt patienter med ESRD i hæmodialyse. Derudover blev indvirkningen af nyreinsufficiens på sitagliptins farmakokinetik vurderet hos patienter med type 2-diabetes og let, moderat eller svær nyreinsufficiens (inklusive ESRD) ved hjælp af farmakokinetiske populationsanalyser.

Sammenlignet med normale raske kontrolpersoner steg sitagliptins plasma-AUC med henholdsvis ca. 1,2 gange og 1,6 gange hos patienter med let nyreinsufficiens (GFR ≥60 til <90 ml/min) og patienter med moderat nyreinsufficiens (GFR ≥45 til <60 ml/min). Dosisjustering er ikke nødvendig hos disse patienter, da stigninger i denne størrelsesorden ikke er klinisk relevante.

Sitagliptins plasma-AUC steg med ca. det dobbelte hos patienter med moderat nyreinsufficiens (GFR ≥30 til <45 ml/min) og med ca. det firdobbelte hos patienter med svær nyreinsufficiens (GFR <30 ml/min), inklusive patienter med ESRD i hæmodialyse. Sitagliptin elimineredes moderat ved hæmodialyse (13,5 % over en 3-4 timers hæmodialysesession med start 4 timer efter dosering).

Leverinsufficiens

Dosisjustering af sitagliptin er ikke nødvendig hos patienter med let eller moderat leverinsufficiens (Child-Pugh score ≤ 9). Der er ingen klinisk erfaring fra patienter med svær leverinsufficiens (Child-Pugh score > 9), men da sitagliptin primært elimineres renalt, forventes svær leverinsufficiens ikke at påvirke sitagliptins farmakokinetik.

Ældre

Dosisjustering er ikke nødvendig på basis af alder. Alder havde ingen klinisk relevant indflydelse på sitagliptins farmakokinetik baseret på en farmakokinetisk populationsanalyse af fase I- og fase II-data. Ældre patienter (65-80 år) havde ca. 19 % højere plasmakoncentrationer af sitagliptin sammenlignet med yngre patienter.

Pædiatrisk population

Sitagliptins farmakokinetik (enkeltdosis på 50 mg, 100 mg eller 200 mg) blev undersøgt hos pædiatriske patienter (i alderen 10 til 17 år) med type 2-diabetes. I denne population var det dosisjusterede AUC for sitagliptin i plasma ca. 18 % lavere sammenlignet med voksne patienter med type 2-diabetes for en dosis på 100 mg. Der er ikke udført studier med sitagliptin hos pædiatriske patienter i alderen < 10 år.

Andre patientkarakteristika

Dosisjustering er ikke nødvendig på basis af køn, race eller body mass index (BMI). Disse karakteristika havde ingen klinisk relevant virkning på sitagliptins farmakokinetik på basis af en sammensat analyse af fase I farmakokinetiske data og en farmakokinetisk populationsanalyse af fase I- og fase II-data.

Metformin

Absorption

Efter en oral dosis metformin nås T_{max} efter 2,5 timer. Absolut biotilgængelighed for en 500 mg metformintablet er ca. 50-60 % hos raske forsøgspersoner. Efter en oral dosis var den ikke-absorberede fraktion i fæces 20-30 %.

Efter oral administration er absorptionen af metformin mættet og ufuldstændig. Det antages, at farmakokinetikken for metforminabsorption er non-lineær. Ved de normale metformindoser og doseringsregimer nås steady state plasmakoncentrationer inden for 24-48 timer og er generelt under 1 $\mu\text{g/ml}$. I kontrollerede kliniske forsøg oversteg metformins maksimale plasmakoncentrationer (C_{max}) ikke 5 $\mu\text{g/ml}$, selv ved maksimale doser.

Mad mindsker graden af og forsinker i mindre grad absorptionen af metformin. Efter administration af en dosis på 850 mg sås en 40 % lavere plasma peakkoncentration, 25 % fald i AUC og en forlængelse af tiden op til plasma peakkoncentration på 35 minutter. Klinisk relevans af dette fald er ukendt.

Fordeling

Plasmaproteinbindingen er ubetydelig. Metformin fordeler sig i erythrocytter. Blodpeak er lavere end plasmapeak og fremkommer på ca. samme tidspunkt. De røde blodlegemer udgør sandsynligvis et sekundært fordelingsrum. Gennemsnitligt fordelingsvolumen (V_d) lå på 63-276 l.

Biotransformation

Metformin udskilles uændret i urinen. Der er ikke fundet metabolitter hos mennesker.

Elimination

Metformins renale clearance er > 400 ml/min, hvilket tyder på, at metformin elimineres ved glomerulær filtration og tubulær sekretion. Efter en oral dosis ser den terminale halveringstid ud til at være ca. 6,5 timer. Når nyrefunktionen er nedsat, er renal clearance nedsat i forhold til kreatinins, og derfor er halveringstiden for elimination forlænget, hvilket fører til øget plasmakoncentration af metformin.

5.3 Non-kliniske sikkerhedsdata

Der er ikke udført dyreforsøg med sitagliptin/metformin-hydrochlorid.

I 16-ugers undersøgelser, hvor hunde blev behandlet med enten metformin alene eller en kombination af metformin og sitagliptin, sås ikke øget toksicitet med kombinationsbehandlingen. No-effect-niveauet i disse undersøgelser blev observeret ved eksponeringer over for sitagliptin og metformin, der var henholdsvis ca. 6 og 2,5 gange højere end hos mennesker.

Følgende data er baseret på fund i undersøgelser, der er udført med sitagliptin og metformin hver for sig.

Sitagliptin

Der blev observeret nyre- og levertoksicitet hos gnavere ved systemiske eksponeringsniveauer, der var 58 gange højere end eksponeringsniveauet hos mennesker, mens no-effect-niveauet fandtes ved et niveau, der var 19 gange højere end eksponeringsniveauet hos mennesker. Abnormiteter af fortænderne observeredes hos rotter ved en eksponering, der var 67 gange højere end det kliniske eksponeringsniveau. No-effect-niveauet for dette fund var 58 gange højere på basis af 14-ugers-rotteundersøgelsen. Relevansen af dette fund for mennesker er ukendt. Hos hunde er der ved et eksponeringsniveau på over 23 gange den kliniske eksponering observeret forbigående behandlingsrelaterede fysiske tegn. Nogle af disse tyder på neural toksicitet: Vejrtrækning med åben mund, spytafsondring, hvid skummende opkastning, ataksi, skælven, nedsat aktivitet og/eller krum stilling. Histologisk blev der desuden observeret en meget let til let degeneration af skeletmuskulaturen ved doser svarende til en systemisk eksponering, der var ca. 23 gange højere end hos mennesker. No-effect-niveauet for disse fund var til stede ved en eksponering, der var 6 gange højere end den kliniske eksponering.

Non-kliniske studier har ikke vist, at sitagliptin er genotoksisk. Sitagliptin var ikke karcinogent hos mus. Hos rotter var der en øget forekomst af hepatiske adenomer og carcinomer ved en systemisk eksponering, der var 58 gange højere end eksponeringen hos mennesker. Eftersom hepatotoksicitet har vist sig at korrelere med induktion af hepatisk neoplasi hos rotter, var denne øgede forekomst af hepatiske tumorer sandsynligvis sekundær til kronisk hepatisk toksicitet ved denne høje dosis. På grund af den høje sikkerhedsmargin (19 gange på dette no-effect-niveau), anses disse neoplastiske ændringer ikke som relevante for situationen hos mennesker.

Der blev ikke observeret behandlingsrelaterede bivirkninger i fertiliteten hos han- og hunrotter, der blev behandlet med sitagliptin før og under parringsperioden.

Sitagliptin viste ingen bivirkninger i en præ- og postnatal udviklingsundersøgelse udført med rotter.

Reproduktive toksicitetsundersøgelser viste en let behandlingsrelateret øget forekomst af føtale ribbensdefekter (manglende, hypoplastiske og takkede ribben) hos rotteafkom ved en systemisk eksponering på mere end 29 gange eksponeringen hos mennesker. Maternel toksicitet sås hos kaniner ved eksponeringsniveauer på mere end 29 gange eksponeringen hos mennesker. På grund af de høje sikkerhedsmargener tyder disse fund ikke på en relevant risiko for reproduktionen hos mennesker. Sitagliptin udskilles i betydelige mængder i modermælken hos diegivende rotter (mælk/plasma-ratio: 4:1).

Metformin

Non-kliniske data for metformin viser ingen særlig risiko for mennesker vurderet ud fra konventionelle studier af sikkerhedsfarmakologi, toksicitet efter gentagne doser, genotoksicitet, karcinogent potentiale samt reproduktionstoksicitet.

6. FARMACEUTISKE OPLYSNINGER

6.1 Hjælpemidler

Tabletterne:

Mikrokrystallinsk cellulose (E460)
Calciumhydrogenfosfat
Croscarmellosennatrium (E468)
Magnesiumstearat (E470b)
Povidon
Natriumlaurilsulfat

Filmovertræk

poly(vinylalkohol)
Macrogol
Talkum (E553b)
titandioxid (E171)
Rød jernoxid (E172)
Sort jernoxid (E172) (kun til 50/1000 mg)

6.2 Uforlideligheder

Ikke relevant.

6.3 Opbevaringstid

2 år.

6.4 Særlige opbevaringsforhold

Opbevares ved temperaturer under 30°C.

6.5 Emballagetyper og pakningsstørrelser

PVC/ PVC/ PVDC-aluminium-bliester og alu-alu bliester.
Pakninger med 10, 28, 30, 56, 84, 168, 196, 200 filmovertrukne tableletter.

Ikke alle pakningsstørrelser er nødvendigvis markedsført.

6.6 Regler for bortskaffelse

Ikke anvendt lægemiddel samt affald heraf skal bortskaffes i henhold til lokale retningslinjer.

7. INDEHAVER AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

Accord Healthcare S.L.U.
World Trade Center, Moll de Barcelona s/n,
Edifici Est, 6ª Planta,
08039, Barcelona,
Spanien

8. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord 50 mg/850 mg filmovertrukne tableletter

EU/1/22/1661/001
EU/1/22/1661/002
EU/1/22/1661/003
EU/1/22/1661/004
EU/1/22/1661/005
EU/1/22/1661/006
EU/1/22/1661/007
EU/1/22/1661/008
EU/1/22/1661/009
EU/1/22/1661/010
EU/1/22/1661/011
EU/1/22/1661/012
EU/1/22/1661/013
EU/1/22/1661/014
EU/1/22/1661/015
EU/1/22/1661/016

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord 50 mg/1000 mg filmovertrukne tabletter

EU/1/22/1661/017
EU/1/22/1661/018
EU/1/22/1661/019
EU/1/22/1661/020
EU/1/22/1661/021
EU/1/22/1661/022
EU/1/22/1661/023
EU/1/22/1661/024
EU/1/22/1661/025
EU/1/22/1661/026
EU/1/22/1661/027
EU/1/22/1661/028
EU/1/22/1661/029
EU/1/22/1661/030
EU/1/22/1661/031
EU/1/22/1661/032

9. DATO FOR FØRSTE MARKEDSFØRINGSTILLADELSE/FORNYELSE AF TILLADELSEN

Dato for første markedsføringstilladelse:

10. DATO FOR ÆNDRING AF TEKSTEN

Yderligere oplysninger om dette lægemiddel findes på Det Europæiske Lægemiddelagenturs hjemmeside <http://www.ema.europa.eu>.

BILAG II

- A. FREMSTILLER(E) ANSVARLIG(E) FOR
BATCHFRIGIVELSE**

- B. BETINGELSER ELLER BEGRÆNSNINGER
VEDRØRENDE UDLEVERING OG ANVENDELSE**

- C. ANDRE FORHOLD OG BETINGELSER FOR
MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN**

- D. BETINGELSER ELLER BEGRÆNSNINGER MED
HENSYN TIL SIKKER OG EFFEKTIV
ANVENDELSE AF LÆGEMIDLET**

A. FREMSTILLER(E) ANSVARLIG(E) FOR BATCHFRIGIVELSE

Navn og adresse på den fremstiller (de fremstillere), der er ansvarlig(e) for batchfrigivelse

Accord Healthcare Polska Sp. z.o.o.
ul.Lutomierska 50,
95-200, Pabianice, Polen

Pharmadox Healthcare Limited
KW20A Kordin Industrial Park,
Paola PLA 3000, Malta

Accord Healthcare B.V.
Winthontlaan 200,
3526 KV Utrecht, Holland

På lægemidlets trykte indlægsseddel skal der anføres navn og adresse på den fremstiller, som er ansvarlig for frigivelsen af den pågældende batch.

B. BETINGELSER ELLER BEGRÆNSNINGER VEDRØRENDE UDLEVERING OG ANVENDELSE

Receiptpligtigt lægemiddel.

C. ANDRE FORHOLD OG BETINGELSER FOR MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

• Periodiske, opdaterede sikkerhedsindberetninger (PSUR'er)

Kravene for fremsendelse af PSUR'er for dette lægemiddel fremgår af listen over EU-referencedatoer (EURD list), som fastsat i artikel 107c, stk. 7, i direktiv 2001/83/EF, og alle efterfølgende opdateringer offentliggjort på Det Europæiske Lægemiddelagenturs hjemmeside <http://www.ema.europa.eu>

D. BETINGELSER ELLER BEGRÆNSNINGER MED HENSYN TIL SIKKER OG EFFEKTIV ANVENDELSE AF LÆGEMIDLET

• Risikostyringsplan (RMP)

Indehaveren af markedsføringstilladelsen skal udføre de påkrævede aktiviteter og foranstaltninger vedrørende lægemiddelovervågning, som er beskrevet i den godkendte RMP, der fremgår af modul 1.8.2 i markedsføringstilladelsen, og enhver efterfølgende godkendt opdatering af RMP.

En opdateret RMP skal fremsendes:

- på anmodning fra Det Europæiske Lægemiddelagentur
- når risikostyringssystemet ændres, særlig som følge af, at der er modtaget nye oplysninger, der kan medføre en væsentlig ændring i benefit/risk-forholdet, eller som følge af, at en vigtig milepæl (lægemiddelovervågning eller risikominimering) er nået.

BILAG III
ETIKETTERING OG INDLÆGSSEDDEL

A. ETIKETERING

MÆRKNING, DER SKAL ANFØRES PÅ DEN YDRE EMBALLAGE

YDERKARTON

1. LÆGEMIDLETS NAVN

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord 50 mg/850 mg filmovertrukne tabletter
sitagliptin/metformin hydrochloride

2. ANGIVELSE AF AKTIVT STOF/AKTIVE STOFFER

Hver tablet indeholder sitagliptinhydrochloridmonohydrat svarende til 50 mg sitagliptin og 850 mg metforminhydrochlorid.

3. LISTE OVER HJÆLPESTOFFER

4. LÆGEMIDDELFORM OG INDHOLD (PAKNINGSSTØRRELSE)

Tabletter

10 tabletter
28 tabletter
30 tabletter
56 tabletter
84 tabletter
168 tabletter
196 tabletter
200 tabletter

5. ANVENDELSESMÅDE OG ADMINISTRATIONSVEJ(E)

Læs indlægssedlen inden brug.
Oral brug

**6. SÆRLIG ADVARSEL OM, AT LÆGEMIDLET SKAL OPBEVARES
UTILGÆNGELIGT FOR BØRN**

Opbevares utilgængeligt for børn.

7. EVENTUELLE ANDRE SÆRLIGE ADVARSLER

8. UDLØBSDATO

EXP

9. SÆRLIGE OPBEVARINGSBETINGELSER

Opbevares ved temperaturer under 30°C.

10. EVENTUELLE SÆRLIGE FORHOLDSREGLER VED BORTSKAFFELSE AF IKKE ANVENDT LÆGEMIDDEL SAMT AFFALD HERAF**11. NAVN OG ADRESSE PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN**

Accord Healthcare S.L.U.
World Trade Center, Moll de Barcelona, s/n,
Edifici Est, 6ª Planta,
08039 Barcelona,
Spanien

12. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

EU/1/22/1661/001 10 tabletter (PVC/PE/PVDC/alu)
EU/1/22/1661/002 28 tabletter (PVC/PE/PVDC/alu)
EU/1/22/1661/003 30 tabletter (PVC/PE/PVDC/alu)
EU/1/22/1661/004 56 tabletter (PVC/PE/PVDC/alu)
EU/1/22/1661/005 84 tabletter (PVC/PE/PVDC/alu)
EU/1/22/1661/006 168 tabletter (PVC/PE/PVDC/alu)
EU/1/22/1661/007 196 tabletter (PVC/PE/PVDC/alu)
EU/1/22/1661/008 200 tabletter (PVC/PE/PVDC/alu)
EU/1/22/1661/009 10 tabletter (alu/alu)
EU/1/22/1661/010 28 tabletter (alu/alu)
EU/1/22/1661/011 30 tabletter (alu/alu)
EU/1/22/1661/012 56 tabletter (alu/alu)
EU/1/22/1661/013 84 tabletter (alu/alu)
EU/1/22/1661/014 168 tabletter (alu/alu)
EU/1/22/1661/015 196 tabletter (alu/alu)
EU/1/22/1661/016 200 tabletter (alu/alu)

13. BATCHNUMMER

Lot

14. GENEREL KLASSIFIKATION FOR UDLEVERING**15. INSTRUKTIONER VEDRØRENDE ANVENDELSEN****16. INFORMATION I BRAILLESKRIFT**

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord 50 mg/850 mg

17. ENTYDIG IDENTIFIKATOR – 2D-STREGKODE

Der er anført en 2D-stregkode, som indeholder en entydig identifikator.

18. ENTYDIG IDENTIFIKATOR - MENNESKELIGT LÆSBARE DATA

PC
SN
NN

MINDSTEKRAV TIL MÆRKNING PÅ BLISTER ELLER STRIP

PVC/PE/PVdC-ALUMINIUM BLISTER

Aluminium-aluminium blister

1. LÆGEMIDLETS NAVN

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord 50 mg/850 mg tabletter
sitagliptin/metformin hydrochloride

2. NAVN PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

Accord

3. UDLØBSDATO

EXP

4. BATCHNUMMER

Lot

5. ANDET

MÆRKNING, DER SKAL ANFØRES PÅ DEN YDRE EMBALLAGE

YDERKARTON

1. LÆGEMIDLETS NAVN

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord 50 mg/1000 mg filmovertrukne tabletter
sitagliptin/metformin hydrochloride

2. ANGIVELSE AF AKTIVT STOF/AKTIVE STOFFER

Hver tablet indeholder sitagliptinhydrochloridmonohydrat svarende til 50 mg sitagliptin og 1.000 mg metforminhydrochlorid.

3. LISTE OVER HJÆLPESTOFFER

4. LÆGEMIDDELFORM OG INDHOLD (PAKNINGSSTØRRELSE)

Tabletter

10 tabletter
28 tabletter
30 tabletter
56 tabletter
84 tabletter
168 tabletter
196 tabletter
200 tabletter

5. ANVENDELSESMÅDE OG ADMINISTRATIONSVEJ(E)

Læs indlægssedlen inden brug.
Oral brug

**6. SÆRLIG ADVARSEL OM, AT LÆGEMIDLET SKAL OPBEVARES
UTILGÆNGELIGT FOR BØRN**

Opbevares utilgængeligt for børn.

7. EVENTUELLE ANDRE SÆRLIGE ADVARSLER

8. UDLØBSDATO

EXP

9. SÆRLIGE OPBEVARINGSBETINGELSER

Opbevares ved temperaturer under 30°C.

10. EVENTUELLE SÆRLIGE FORHOLDSREGLER VED BORTSKAFFELSE AF IKKE ANVENDT LÆGEMIDDEL SAMT AFFALD HERAF**11. NAVN OG ADRESSE PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN**

Accord Healthcare S.L.U.
World Trade Center, Moll de Barcelona, s/n,
Edifici Est, 6ª Planta,
08039 Barcelona,
Spanien

12. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

EU/1/22/1661/017 10 tabletter (PVC/PE/PVDC/alu)
EU/1/22/1661/018 28 tabletter (PVC/PE/PVDC/alu)
EU/1/22/1661/019 30 tabletter (PVC/PE/PVDC/alu)
EU/1/22/1661/020 56 tabletter (PVC/PE/PVDC/alu)
EU/1/22/1661/021 84 tabletter (PVC/PE/PVDC/alu)
EU/1/22/1661/022 168 tabletter (PVC/PE/PVDC/alu)
EU/1/22/1661/023 196 tabletter (PVC/PE/PVDC/alu)
EU/1/22/1661/024 200 tabletter (PVC/PE/PVDC/alu)
EU/1/22/1661/025 10 tabletter (alu/alu)
EU/1/22/1661/026 28 tabletter (alu/alu)
EU/1/22/1661/027 30 tabletter (alu/alu)
EU/1/22/1661/028 56 tabletter (alu/alu)
EU/1/22/1661/029 84 tabletter (alu/alu)
EU/1/22/1661/030 168 tabletter (alu/alu)
EU/1/22/1661/031 196 tabletter (alu/alu)
EU/1/22/1661/032 200 tabletter (alu/alu)

13. BATCHNUMMER

Lot

14. GENEREL KLASSIFIKATION FOR UDLEVERING**15. INSTRUKTIONER VEDRØRENDE ANVENDELSEN****16. INFORMATION I BRAILLESKRIFT**

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord 50 mg/1000 mg

17. ENTYDIG IDENTIFIKATOR – 2D-STREGKODE

Der er anført en 2D-stregkode, som indeholder en entydig identifikator.

18. ENTYDIG IDENTIFIKATOR - MENNESKELIGT LÆSBARE DATA

PC
SN
NN

MINDSTEKRAV TIL MÆRKNING PÅ BLISTER ELLER STRIP

PVC/PE/PVdC-ALUMINIUM BLISTER

Aluminium-aluminium blister

1. LÆGEMIDLETS NAVN

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord 50 mg/1000 mg tabletter
sitagliptin/metformin hydrochloride

2. NAVN PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

Accord

3. UDLØBSDATO

EXP

4. BATCHNUMMER

Lot

5. ANDET

B. INDLÆGSSEDDEL

Indlægsseddel: Information til patienten

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord 50 mg/850 mg filmovertrukne tabletter Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord 50 mg/1.000 mg filmovertrukne tabletter sitagliptin/metformin-hydrochlorid

Læs denne indlægsseddel grundigt, inden du begynder at tage dette lægemiddel, da den indeholder vigtige oplysninger.

- Gem indlægssedlen. Du kan få brug for at læse den igen.
- Spørg lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, hvis der er mere, du vil vide.
- Lægen har ordineret dette lægemiddel til dig personligt. Lad derfor være med at give medicinen til andre. Det kan være skadeligt for andre, selvom de har de samme symptomer, som du har.
- Kontakt lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, hvis du får bivirkninger, herunder bivirkninger, som ikke er nævnt i denne indlægsseddel. Se punkt 4.

Se den nyeste indlægsseddel på www.indlaegsseddel.dk

Oversigt over indlægssedlen

1. **Virkning og anvendelse**
2. Det skal du vide, før du begynder at tage Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord
3. Sådan skal du tage Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord
4. Bivirkninger
5. Opbevaring
6. Pakningsstørrelser og yderligere oplysninger

1. **Virkning og anvendelse**

Dette lægemiddel indeholder to forskellige lægemidler, sitagliptin og metformin.

- Sitagliptin tilhører en klasse af lægemidler, der kaldes DPP-4-hæmmere (dipeptidylpeptidase-4-hæmmere).
- Metformin tilhører en klasse af lægemidler, der kaldes biguanider.

Sammen kontrollerer de blodsukkeret hos voksne patienter med type 2-diabetes mellitus. Dette lægemiddel hjælper med at øge mængden af insulin, der frigives efter et måltid, og nedsætter mængden af sukker, der dannes af kroppen.

Sammen med diæt og motion kan dette lægemiddel hjælpe med at sænke dit blodsukker. Lægemidlet kan bruges alene eller sammen med visse andre lægemidler til behandling af diabetes (insulin, sulfonylurinstof eller glitazoner).

Hvad er type 2-diabetes?

Type 2-diabetes er en tilstand, hvor din krop ikke danner nok insulin, samtidig med at det insulin, som din krop danner, ikke virker så godt, som det burde. Din krop kan også danne for meget sukker. Når dette sker, øges sukkerindholdet (glukose) i blodet. Dette kan føre til alvorlige helbredsproblemer som hjertesygdom, nyresygdom, blindhed og amputation.

2. **Det skal du vide, før du begynder at tage Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord**

Tag ikke Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord

- hvis du er allergisk over for sitagliptin eller metformin eller et af de øvrige indholdsstoffer i dette lægemiddel (angivet i punkt 6)
- hvis du har alvorligt nedsat nyrefunktion

- hvis du har dårligt kontrolleret diabetes, der eksempelvis er ledsaget af alvorlig hyperglykæmi (højt blodsukker), kvalme, opkastning, diarré, hurtigt vægttab, laktacidose (se ”Risiko for laktacidose” nedenfor) eller ketoacidose. Ketoacidose er en tilstand, hvor såkaldte ketonstoffer ophobes i blodet, hvilket kan føre til diabetisk prækoma. Symptomerne omfatter mavesmerter, hurtigt og dyb vejrtrækning og søvnighed, og din ånde kan få en usædvanlig frugtagtig lugt.
- hvis du har en alvorlig infektion eller har væskemangel
- skal have foretaget røntgenundersøgelse med indgivelse af farvestof. Det vil være nødvendigt at stoppe med dette lægemiddel på tidspunktet for røntgenundersøgelsen og i 2 dage eller mere som foreskrevet af lægen, afhængigt af hvordan dine nyrer fungerer
- hvis du for nylig har haft et hjerteanfald eller har alvorlige kredsløbsproblemer, herunder chok eller vejrtrækningsbesvær
- hvis du har leversygdom
- hvis du drikker meget alkohol (enten hver dag eller kun en gang imellem)
- hvis du ammer.

Tag ikke dette lægemiddel, hvis du mener noget af dette passer på dig, og drøft andre former for diabetesbehandling med din læge. Er du i tvivl, så spørg lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, før du tager dette lægemiddel.

Advarsler og forsigtighedsregler

Der er indberettet tilfælde af betændelse i bugspytkirtlen (pankreatitis) hos patienter, der får dette lægemiddel (se punkt 4).

Hvis du får blærer på huden, kan det være et tegn på en hudsygdom kaldet bulløs pemfigoid. Lægen vil måske bede dig om at stoppe med at tage dette lægemiddel.

Risiko for laktacidose

Dette lægemiddel kan forårsage en meget sjælden, men meget alvorlig bivirkning, som kaldes laktacidose, især hvis dine nyrer ikke fungerer korrekt. Risikoen for at udvikle laktacidose er også forhøjet ved dårligt kontrolleret diabetes, alvorlige infektioner, længerevarende faste eller alkoholindtagelse, dehydrering, væskemangel (se yderligere oplysninger nedenfor), leverproblemer og enhver tilstand med nedsat iltforsyning til en legemsdel (såsom akut alvorlig hjertesygdom). Kontakt lægen for at få yderligere vejledning, hvis noget af ovennævnte gælder for dig.

Stop med at tage dette lægemiddel i en kort periode, hvis du har en tilstand, som kan være forbundet med dehydrering (betydeligt tab af kropsvæsker), såsom alvorlig opkastning, diarré, feber, udsættelse for varme eller indtagelse af mindre væske end normalt. Kontakt lægen for at få yderligere rådgivning.

Stop med at tage dette lægemiddel og kontakt omgående læge eller nærmeste hospital, hvis du får et eller flere af nedenstående symptomer på laktacidose, da denne tilstand kan føre til koma.

Symptomerne på laktacidose omfatter:

- opkastning
- mavesmerter
- muskelkramper
- almen utilpashed med udpræget træthed
- vejrtrækningsbesvær
- nedsat kropstemperatur og langsommere puls

Laktacidose er en alvorlig tilstand, der skal behandles på et hospital.

Kontakt lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, før du tager dette lægemiddel,

- hvis du har eller har haft en sygdom i bugspytkirtlen (f.eks. pankreatitis)
- hvis du har eller har haft galdesten, alkoholafhængighed eller et meget højt indhold af triglycerider (en fedtstofstype) i blodet. Disse sygdomme kan forøge risikoen for at få pankreatitis (se punkt 4).
- hvis du har type 1-diabetes. Dette kaldes også insulin-afhængig diabetes.

- hvis du har eller har haft en allergisk reaktion over for sitagliptin, metformin eller dette lægemiddel (se punkt 4)
- hvis du tager anden diabetesmedicin, sulfonylurinstof eller insulin, sammen med dette lægemiddel, da du så kan opleve lavt blodsukker (hypoglykæmi). Lægen kan nedsætte din dosis af sulfonylurinstof eller insulin.

Hvis du skal have en større operation, skal du stoppe med at tage dette lægemiddel under indgrebet og i nogen tid herefter. Lægen vil beslutte, hvornår du skal stoppe behandlingen med dette lægemiddel, og hvornår du kan genoptage den igen.

Hvis du er i tvivl om noget af ovenstående passer på dig, tale med lægen eller apotekspersonalet, før du tager dette lægemiddel.

Under behandlingen med dette lægemiddel vil lægen kontrollere din nyrefunktion mindst en gang om året eller hyppigere, hvis du er ældre, eller hvis din nyrefunktion bliver dårligere.

Børn og unge

Dette lægemiddel må ikke anvendes til børn og unge under 18 år. Det er ikke virksomt hos børn og unge i alderen 10 til 17 år. Det er ukendt, om dette lægemiddel er sikkert og virksomt, når det anvendes til børn under 10 år.

Brug af anden medicin sammen med Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord

Hvis du skal have sprøjtet et kontrastmiddel, som indeholder jod, ind i dit blod, for eksempel i forbindelse med en røntgenundersøgelse eller scanning, skal du stoppe med at tage dette lægemiddel forud for eller på tidspunktet for indsprøjtningen. Lægen vil beslutte, hvornår du skal stoppe behandlingen med dette lægemiddel, og hvornår du kan genoptage den igen.

Fortæl det altid til lægen eller apotekspersonalet, hvis du tager andre lægemidler, for nylig har taget andre lægemidler eller planlægger at tage andre lægemidler. Du skal eventuelt have kontrolleret dit blodsukker eller din nyrefunktion hyppigere, eller lægen kan ændre din dosis af dette lægemiddel. Det er især vigtigt, at du nævner følgende:

- Lægemidler (der tages gennem munden, som inhalation eller som indsprøjtning), der anvendes til behandling af sygdomme, der kan medføre betændelsestilstande, som astma og gigt (kortikosteroider).
- Lægemidler, der øger urinproduktionen (vanddrivende lægemidler)
- Lægemidler mod smerter og betændelseslignende tilstande (NSAID'er og COX-2-hæmmere, såsom ibuprofen og celecoxib)
- Visse lægemidler, der nedsætter blodtrykket (ACE-hæmmere og angiotensin II-receptorantagonister)
- Specifikke lægemidler til behandling af bronkial astma (beta-sympatomimetika)
- Jodholdige kontrastmidler eller lægemidler, der indeholder alkohol
- Visse typer lægemidler, der anvendes til at behandle maveproblemer, f.eks. cimetidin
- Ranolazin, et lægemiddel til behandling af brystsmerter (angina pectoris)
- Dolutegravir, et lægemiddel til behandling af hiv-infektion
- Vandetanib, et lægemiddel til behandling af en særlig type kræft i skjoldbruskkirtlen (medullær thyroideacancer)
- Digoxin (til behandling af uregelmæssig hjerterytme og andre hjerteproblemer). Det kan være nødvendigt at kontrollere indholdet af digoxin i dit blod, hvis du tager dette lægemiddel.

Brug af Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord sammen med alkohol

Du skal undgå at indtage store mængder alkohol, mens du er i behandling med dette lægemiddel, da det kan øge risikoen for laktacidose (se punktet "Advarsler og forsigtighedsregler").

Graviditet og amning

Hvis du er gravid eller ammer, har mistanke om, at du er gravid, eller planlægger at blive gravid, skal du spørge din læge eller apotekspersonalet til råds, før du bruger dette lægemiddel. Du må ikke tage dette lægemiddel under graviditet, eller hvis du ammer. Se punkt 2, Tag ikke Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord.

Trafik- og arbejdssikkerhed

Dette lægemiddel påvirker ikke eller kun i ubetydelig grad evnen til at føre motorkøretøj og betjene maskiner. Svimmelhed og døsighed er dog set i forbindelse med sitagliptin, hvilket kan påvirke din evne til at føre motorkøretøj eller betjene maskiner.

Det kan medføre lavt blodsukker (hypoglykæmi), hvis lægemidler af typen sulfonylurinstof eller insulin tages sammen med dette lægemiddel. Dette kan påvirke din evne til at føre motorkøretøj og betjene maskiner, eller hvis du arbejder uden sikkert fodfæste.

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord indeholder natrium.

Dette lægemiddel indeholder mindre end 1 mmol (23 mg) natrium pr. tablet, dvs. det er i det væsentlige natriumfrit.

3. Sådan skal du tage Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord

Tag altid lægemidlet nøjagtigt efter lægens anvisning. Er du i tvivl, så spørg lægen eller apotekspersonalet.

- Tag en tablet:
 - to gange dagligt gennem munden
 - sammen med måltider for at mindske risikoen for mavebesvær.
- Det kan være nødvendigt, at lægen øger dosis for at kontrollere dit blodsukker.
- Hvis du har nedsat nyrefunktion, vil lægen eventuelt ordinere en lavere dosis.

Du skal fortsætte med den diæt, som blev anbefalet af din læge under behandlingen med dette lægemiddel, og sørge for, at indtagelsen af kulhydrater fordeles jævnt over dagen.

Det er ikke sandsynligt, at dette lægemiddel alene medfører unormalt lavt blodsukker (hypoglykæmi). Når lægemidlet tages sammen med et sulfonylurinstof eller insulin, kan lavt blodsukker forekomme, og din læge vil måske nedsætte dosis af sulfonylurinstof eller insulin.

Hvis du har taget for meget Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord

Kontakt straks lægen, hvis du har taget mere end den foreskrevne dosis af dette lægemiddel. Tag på hospitalet, hvis du får symptomer på laktacidose, f.eks. hvis du fryser eller føler dig utilpas, får alvorlig kvalme eller opkastning, mavesmerter, uforklarligt vægttab, muskelkramper eller hurtig vejtrækning (se punktet "Advarsler og forsigtighedsregler").

Hvis du har glemt at tage Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord

Hvis du glemmer at tage en dosis, skal du tage den, så snart du kommer i tanke om det. Hvis du ikke kommer i tanke om det, før det er tid til næste dosis, skal du springe den glemte dosis over og tage den næste dosis som normalt. Du må ikke tage en dobbeltdosis som erstatning for den glemte dosis af lægemidlet.

Hvis du holder op med at tage Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord

Fortsæt med at tage dette lægemiddel, så længe din læge ordinerer det, så du fortsat kan få hjælp til at kontrollere dit blodsukker. Du må ikke holde op med at tage lægemidlet uden at tale med lægen. Hvis du holder op med at tage dette lægemiddel, kan dit blodsukker stige igen.

Spørg lægen eller apotekspersonalet, hvis der er noget, du er i tvivl om.

4. Bivirkninger

Dette lægemiddel kan som alle andre lægemidler give bivirkninger, men ikke alle får bivirkninger.

STOP med at tage dette lægemiddel og kontakt straks lægen, hvis du får nogen af følgende alvorlige bivirkninger:

- Alvorlige og vedvarende smerter i maven, som kan stråle ud i ryggen, med eller uden kvalme og opkastning, da det kan være tegn på betændelse i bugspytkirtlen (pankreatitis).

Dette lægemiddel kan forårsage en meget sjælden (kan forekomme hos op til 1 ud af 10.000 patienter), men meget alvorlig bivirkning, der kaldes laktacidose (se punktet "Advarsler og forsigtighedsregler"). Hvis dette sker, skal du **omgående stoppe med at tage dette lægemiddel og kontakte læge eller nærmeste hospital**, da laktacidose kan føre til koma.

Hvis du får en alvorlig allergisk reaktion (hyppighed ikke kendt), herunder udslæt, nældefeber, blærer på huden/hudafskalning og hævelse af ansigt, læber, tunge eller svælg, som kan medføre vejrtræknings- eller synkebesvær, skal du stoppe med at tage dette lægemiddel og straks kontakte lægen. Lægen vil måske udskrive et lægemiddel til behandling af den allergiske reaktion og et andet lægemiddel mod din diabetes.

Nogle patienter, som tager metformin, har oplevet følgende bivirkninger, efter de er startet med sitagliptin: Almindelige (kan forekomme hos op til 1 ud af 10 patienter): Lavt blodsukker, kvalme, øget luftafgang fra tarmen, opkastning

Ikke almindelige (kan forekomme hos op til 1 ud af 100 patienter): Mavesmerter, diarré, forstoppelse, døsighed

Nogle patienter har oplevet diarré, kvalme, øget luftafgang fra tarmen, forstoppelse, mavesmerter eller opkastning, når de er startet med at tage sitagliptin og metformin sammen (hyppighed: almindelig).

Nogle patienter har oplevet følgende bivirkninger, når de har taget dette lægemiddel sammen med et sulfonylurinstof, f.eks. glimepirid:

Meget almindelige (kan forekomme hos flere end 1 ud af 10 patienter): Lavt blodsukker

Almindelig: forstoppelse

Nogle patienter har oplevet følgende bivirkninger, når de har taget dette lægemiddel sammen med pioglitazon:

Almindelig: Hævede hænder eller ben

Nogle patienter har oplevet følgende bivirkninger, når de har taget dette lægemiddel sammen med insulin:

Meget almindelig: Lavt blodsukker

Ikke almindelig: Tør mund, hovedpine

Nogle patienter har oplevet følgende bivirkninger i kliniske studier, når de har taget sitagliptin alene (et af de aktive stoffer i dette lægemiddel) eller ved anvendelse af dette lægemiddel eller sitagliptin efter markedsføring alene eller sammen med andre diabeteslægemidler:

Almindelige: Lavt blodsukker, hovedpine, øvre luftvejsinfektion, stoppet næse eller snue og ondt i halsen, slidgigt, smerter i arme eller ben

Ikke almindelig: Svimmelhed, forstoppelse, kløe

Sjælden: Nedsat antal blodplader

Hyppighed ikke kendt: Nyreproblemer (som kan kræve dialyse), opkastning, ledsmerter, muskelsmerter, rygsmerter, interstitiel lungesygdom, bulløs pemfigoid (en type blærer på huden)

Nogle patienter har oplevet følgende bivirkninger, når de har taget metformin alene:

Meget almindelige: Kvalme, opkastning, diarré, mavesmerter og tab af appetit. Disse symptomer kan opstå, når du starter med at tage metformin og forsvinder som regel.

Almindelig: Metalsmag i munden

Meget sjældne: Nedsat niveau af B12-vitamin, leverbetændelse (hepatitis), nældefeber, rødme af huden (udslæt) eller kløe.

Indberetning af bivirkninger

Hvis du oplever bivirkninger, bør du tale med din læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken. Dette gælder også mulige bivirkninger, som ikke er medtaget i denne indlægsseddel. Du eller dine pårørende kan også indberette bivirkninger direkte til Lægemiddelstyrelsen via [det nationale rapporteringssystem](#) anført i [Appendiks V](#).

5. Opbevaring

Opbevar lægemidlet utilgængeligt for børn.

Brug ikke lægemidlet efter den udløbsdato, der står på blister og karton efter 'EXP'. Udløbsdatoen er den sidste dag i den nævnte måned.

Opbevares ved temperaturer under 30°C.

Spørg apotekspersonalet, hvordan du skal bortskaffe medicinrester. Af hensyn til miljøet må du ikke smide medicinrester i afløbet, toilettet eller skraldespanden.

6. Pakningsstørrelser og yderligere oplysninger

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord indeholder:

- Aktive stoffer: sitagliptin og metformin.

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord 50 mg/850 mg filmovertrukne tabletter

Hver filmovertrukken tablet (tablet) indeholder sitagliptinhydrochloridmonohydrat svarende til 50 mg sitagliptin og 850 mg metforminhydrochlorid.

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord 50 mg/1.000 mg filmovertrukne tabletter Hver filmovertrukken tablet (tablet) indeholder sitagliptinhydrochloridmonohydrat svarende til 50 mg sitagliptin og 1000 mg metforminhydrochlorid.

- Øvrige indholdsstoffer: Tabletterne: mikrokrySTALLinsk cellulose (E460), calciumhydrogenfosfat, croscarmellosenatrium (E468), magnesiumstearat (E470b), povidon, natriumlaurilsulfat. Tablettens filmovertræk indeholder: poly(vinylalkohol), makrogol, talkum (E553b), titaniumdioxid (E171), rød jernoxid (E172) og sort jernoxid (E172) (kun til 50/1000 mg). Se punkt 2 "Sitagliptin/Metforminhydrochlorid Accord indeholder natrium"

Udseende og pakningsstørrelser

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord 50 mg/850 mg filmovertrukne tabletter

Lyserød, kapselformet, filmovertrukken tablet præget med 'SM2' på den ene side og glat på den anden side. Dimension: 20×10 mm.

Sitagliptin/Metformin hydrochloride Accord 50 mg/1.000 mg filmovertrukne tabletter

Rød, kapselformet, filmovertrukken tablet præget med 'SM3' på den ene side og glat på den anden side. Dimension: 21×10 mm.

PVC/PE/PVDC-aluminium blister og alu-alublistre. Pakninger med 10, 28, 30, 56, 84, 168, 196, 200 filmovertrukne tabletter.

Ikke alle pakningsstørrelser er nødvendigvis markedsført.

Indehaver af markedsføringstilladelsen

Accord Healthcare S.L.U.
World Trade Center, Moll de Barcelona, s/n,
Edifici Est, 6ª Planta,
08039 Barcelona,
Spanien

Fremstiller

Accord Healthcare Polska Sp. z.o.o.
ul.Lutomierska 50,
95-200, Pabianice, Polen

Pharmadox Healthcare Limited
KW20A Kordin Industrial Park,
Paola PLA 3000, Malta

Accord Healthcare B.V.
Winthontlaan 200,
3526 KV Utrecht, Holland

Denne indlægsseddel blev senest revideret i

Du kan finde yderligere oplysninger om dette lægemiddel på Det Europæiske Lægemiddelagenturs hjemmeside <http://www.ema.europa.eu>.